

име въ армията; слѣдъ като доби вниманието и на министерство и на двореца — *celebre general de demiaïn*, да напущашъ, незнамъ.

Кжсо мълчание.

Павелъ. Тѣй мисли всѣки, който непознава въ себе си силата на човѣка. Да си човѣкъ е най върховното нѣщо въ живота; а да служишъ на човѣчеството въ християнски смисълъ на думата, тѣй както го разбира Левъ Николаевичъ Толстой — е величайшето върховенство.

Тепавски. Не би ли могло да се служи и съ шинела?

Павелъ. О не! Защото изискванията на шинела и на човѣщината се взаимно отричатъ. Не може да ратувашъ противъ властничеството, когато самъ си властникъ. Неможешъ да служишъ и Богу и Мамону едновременно.

Тепавски. До колкото помня, самъ Христосъ е казалъ: Боговото—Богу, Кесаревото—Кесарю.

Павелъ. Тукъ е погрѣшно схваната Христовата мисълъ. На земята трѣбва да има само хора—човѣци. Всѣка власт е противна на Християнството.

Тепавски. Тогава, правъ си. Наистина ти неможъ служи на шинела.

Мълчание.

Павелъ. (Изправилъ се, като обгледва книгитъ си) Въ сжщностъ менъ ме радва онова, което става въ мене. (Сѣкашъ изпитва душата си.) Какъ е хубаво, какъ е мило това, самочувствието, че си човѣкъ, че на всждѣ се стремишъ да срѣщнешъ въ друго брата, че усѣщашъ земята, дѣто си роденъ, и се